

Цікава сторінка з історії села Річиці

Все нові й досить-таки несподівані факти з історії нашого краю можна відшукати в давніх історичних документах. На цей раз я хочу розповісти про записи Пінського городського суду, які стосуються села Річиці.

Далекий 1645 рік. До суду надходить скарга такого змісту: «Я, єврей міста Пінська, Нотон Лейзерович, жалюся на Богумилу Немеричівну Андріїву Терлецьку, стольникову та підстаростину Пінську, в тому, що її милість пані Терлецька із небіжчиком Андрієм Терлецьким у 1644 році орендували мені свою маєтність, названу Річицею, на 6 років, а повинності не всі виконали. За 20 тисяч польських золотих я отримав двір з надвірними будовами, садами, городами, грунтами засіяними та незасіяними, село Річицю, село Вольку Річицьку і другу Вольку в бору, село Тевковичі з підданими, що в цих селах проживають, зі всякими повинностями, з млинами, митом від байдаків, човнів і від перевезення солі по річці Стир, з корчмою і млином на річці Струмені, названої Круківкою, з усіма пожитками.

У перший рік, тобто в 1645 році, я мав отримати від оренди 100 відер меду міри пінської. Але через бортників річицьких віддано 56 відер та піввідра міри пінської. Згідно угоди оренди, пані Терлецька також недодала 100 польських злотих за продане дерево, чим нанесла мені велику шкоду. Писано 31 січня 1645 року».

Але цим справа в Річиці не завершилася. Єврей Нотон вирішив позбутися проблем із цим маєтком: він перепродує свою оренду іншим євреям – Якубу Гошієвичу та Якубу Мошковичу. У 1646 році в Річиці знову не зібрали 100 відер меду, тому нові орендарі 9 березня теж звертаються до суду із скаргою.

До Річиці їде на розбір справи генерал Островський. Він спілкується з бортниками Васьком Нестеровичем, Антоном Олисейковичем, Михайлом Заперекаличем, і ті підтверджують, що і в 1646 році від помістя Річиця недодало 11 відер меду міри пінської.

Чим завершилося це судове слідство, неважко здогадатися. Заплачено було за все сповна. А ми, за цими документами, можемо вивчити цілу сторінку життя Полісся: за що платили наші земляки мито, що було у володінні поміщиків, скільки меду вони збирали. Відомо також, що землі для євреїв тоді не продавалися, вони тільки могли взяти їх в оренду. А це не завжди виправдовувало їхні надії...

Валентина Тумаш